

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Дмитро Миколайович
Позивний “Джоні”
(23.08.1996-16.04.2023)

Народився 23 серпня 1996 року у м. Тернівка Дніпропетровської області.

Працював електрослюсарем підземним дільниці підготовчих робіт № 1 ДТЕК ШУ «Тернівське».

Дмитро прийшов на шахту “Західно - Донбаська” після навчання у Павлоградському коледжі. Близько 10 років працював на вугільному підприємстві. За цей час заочно здобув вищу гірничу освіту. Трудився електрослюсарем та гірничим майстром.

До роботи був завзятий, за потреби виходив у зміну поза графіком. Без зайвих питань виконував поставлені завдання. Тож на дільниці швидко здобув повагу колег та керівництва.

Друзі знали: звернися до Дмитра хоч серед ночі, ніколи не відмовить у допомозі. А рідні завжди відчували поряд його надійне плече. Він допомагав в усіх справах коханій дружині та обожнював маленьку донечку, схожу на нього, як дві краплі води.

«Я мушу захистити доню та усіх українських дітей. Хто, якщо не я, зробить це?» – казав воїн.

Він був патріотом і доводив свою любов не гучними словами, а вчинками справжнього героя.

11 червня 2021 року став до лав захисників. Був старшим солдатом, розвідником 2-го стрілецького батальйону 17-ї окремої танкової Криворізької бригади імені Костянтина Пестушка.

У 2021 році Дмитро пішов служити за контрактом. В лавах 17-ї танкової бригади ще до повномасштабного ворожого вторгнення виконував завдання у складі розвідгрупи на Донеччині. На бойовому посту зустрів велику війну. Продовжив боронити країну на Донецькому напрямку, а згодом на Запорізькому та Херсонському.

Восени 2022 року захисника знову спрямували на Донеччину, в Бахмут, де точилися пекельні бої за місто.

Дмитро завжди був там, де найгарячіше. Він прагнув діяти, ішов на бойові завдання навіть поза чергою. Не раз ризикував життям, аби врятувати поранених чи забрати з поля бою загиблих побратимів.

Захисник постійно навчався новому, цікавився воєнною наукою. Мав гарні показники зі стрільби, за потреби виконував обов'язки снайпера. На фронті вивчився і на снайпера. Мав жвавий інтерес до всього, багато задумів та планів, мріяв скоріше вигнати окупантів та повернутися до родини.

А ще він став одним із героїв музичного кліпу на пісню Олексія Латохи «Герої», присвячену нашим захисникам. Хоробрий, статний, красивий воїн з відкритим поглядом та щирою усмішкою – такий Дмитро у цьому відео і таким він назавжди закарбувався в пам'яті побратимів та усіх, хто його знав.

Загинув 16 квітня 2023 року у м. Бахмут. Група Дмитра поверталася з бойового завдання. Близько 30 наших захисників перебували у багатоповерхівці, коли вороги поцілили туди ракетою. Герой та його побратими загинули під час ракетного обстрілу.

Похований на цвинтарі у м. Тернівка на Алеї Слави.

Нагороджений:

-	Нагрудним знаком «Ветеран війни – учасник бойових дій».
-	Присвоєно звання «Почесний громадянин м. Тернівка»
(посмертно)	

У Дмитра залишилися донька, дружина, батьки та старший брат.